

وابی سابی

هنر کامل نبودن در زندگی!

نویژو سوزوکی
ترجمه‌ی مجتبی نرادل

www.ketab.ir

نشان استاندارد بین‌المللی محیط زیست کاغذ بالک FSC
برای تولید این کاغذ، فرایند شیمیایی انجام نمی‌گیرد، دوباره به چرخه طبیعت بازمی‌گردد و محیط زیست را آلوده نمی‌کند.

سرشناسه: سوزوکی، نوبوه، ۱۹۵۷-م. Suzuki, Nobue, 1957

عنوان و نام پدیدآور: وایی سابی: هنر کامل نبودن در زندگی! / نوبوه سوزوکی؛ ترجمه‌ی مجتبی پردل.

مشخصات نشر: تهران: نشر سنگ، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری: ۱۴۰ ص.

فروست: فلسفه برای زندگی امروز؛ ۹.

شابک: 978-622-7383-22-5

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: Wabi Sabi - The Wisdom in Imperfection.

عنوان دیگر: هنر کامل نبودن در زندگی!

موضوع: زیبایی‌شناسی ژاپنی Aesthetics, Japanese

شناسه افزوده: پردل، مجتبی، ۱۳۶۳-، مترجم

رده‌بندی کنگره: BH۲۲۱

رده‌بندی دیویی: ۱۱۱/۸۵۰۹۵۲

شماره کتابشناسی ملی: ۸۸۶۳۷۴۶

سایت نشر سنگ:

www.sangpublication.ir

نشر سنگ در فضای مجازی:

@sangpublication

پست الکترونیک نشر سنگ:

sangpublication@gmail.com

شماره‌ی تماس و واتس‌آپ: ۰۲۱-۹۳۸۱۴۲۸۷۰

وایی سایی

فلسفه برای زندگی امروز - ۹

نویسنده: نوبوئو سوزوکی

مترجم: مجتبی پردل

ناشر: سنگ

چاپ اول: تابستان ۱۴۰۱

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: پردیس دانش

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۳۸۳-۲۲-۵

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشر سنگ است.

فهرست

۹.....	پیشگفتار.....
۱۳.....	مقدمه: جادوی نقص و کاستی.....
۱۷.....	سه بعد وابی سابی.....
۲۳.....	بخش یکم: فلسفه‌ی وابی سابی.....
۲۵.....	خاستگاه مفهوم.....
۲۹.....	ذن و وابی سابی.....
۳۹.....	به خود و دیگران بیش از حد سخت نگیرید.....
۴۷.....	درس‌هایی از طبیعت.....
۵۳.....	بخش دوم: هنر مبتنی بر وابی سابی.....
۵۵.....	اصول وابی سابی در هنرهای ژاپنی.....
۶۵.....	زیبایی مالخولیا.....
۷۳.....	از انعطاف‌ناپذیری به خودانگیختگی.....
۸۱.....	وابی سابی و خلاقیت.....

پیشگفتار

اولین باری را که اصطلاح وابی سابی به گوشم خورد، به روشنی به خاطر دارم. حدود پانزده سال پیش در یک برنامه‌ی تلویزیونی زنده در ژاپن بود. در آغاز مصاحبه واقعاً عصبی و بی‌قرار بودم، اما بی‌بردم می‌توانم با همان ژاپنی مقدماتی‌ام پرسش‌ها را دنبال کنم و به آن‌ها پاسخ بدهم. تا این که معجری پرسید: «نظرتان درباره‌ی وابی سابی چیست؟» روحم هم خبر نداشت که وابی سابی چیست و برنامه زنده بود! نمی‌توانستم خیلی راحت گوشی‌ام را بیرون بیاورم و جست‌وجویش کنم. بعد از وقفه‌ای کوتاه و خجالت‌آور با مطلبی کاملاً بی‌ربط پاسخ دادم. روشن بود پرسش را نفهمیده‌ام.

خجالتی که از آن تجربه احساس کردم مرا به یک ماجراجویی برای مطالعه و یادگیری درباره‌ی وابی سابی و زیبایی‌شناسی ژاپنی در کل واداشت و این ماجراجویی تا امروز نیز هنوز ادامه دارد. بی‌گمان وابی سابی یکی از آن چیزهای فوق‌العاده‌ای است که از مردم ژاپن آموخته‌ام و این مفهوم تأثیر نیرومندی بر این که در مقام یک انسان کیستم و نیز بر جهان‌بینی‌ام داشته است.

از همه‌ی دوستان ژاپنی‌ام، همکارانم، نامزد، از همه‌ی افراد تازه‌ای که به آن‌ها برمی‌خوردم، پرس‌وجو کردم: وابی سابی چیست؟ نظرتان درباره‌ی وابی سابی چیست؟ وابی سابی برای شما چیست؟ پس از مدتی، متوجه شدم هیچ دو پاسخی مثل هم نیستند، اما همه‌ی آن‌ها جوهره‌ی مشترکی داشتند: همه چیز در زندگی و

عالمی که در آن زندگی می‌کنیم یک‌سره ناقص و ناپایدار است.

مدت زیادی نگذشت که دریافتم وابی سابی چیزی بیش از یک زیبایی‌شناسی است. به زندگی مربوط می‌شود، به انسان و حتی به عالم در کل. درباره‌ی ماهیت زودگذر چیزهاست و آموختن چگونگی پذیرش این واقعیت و حتی استقبال از آن. وابی سابی بافته‌ای نامرئی است که هنر، سبک زندگی، معماری، تاریخ، فلسفه، دین‌های ژاپنی و حتی شیوه‌ی تفکر، رفتار اجتماعی و ذهنیت ژاپنی‌ها را به یکدیگر پیوند می‌دهد. شیوه‌ی تفکر غربی و به گونه‌ای ویژه‌تر مدرنیته، همه‌ی ما را به سوی این شیوه‌ی اندیشه سوق می‌دهد که تمامی کارهایی که می‌کنیم هدف غایی کاملی دارند که ما را به موفقیت و شادکامی رهنمون می‌شوند. نوبتو سوزوکی کمک می‌کند درباره‌ی این هدف معطوف به موفقیت تأمل کنیم و نیز در این باره که چه‌سان زندگی را در شهرهای مدرن و امروزی به سر می‌آوریم. حرف‌های او به من کمک کردند تا به خاطر بیاورم کمال اصلاً وجود خارجی ندارد؛ تنها در ساحت تخیل انسانی ما حضور دارد. (و شاید هم در ریاضیات).

وابی سابی واقعیت است. کمال وجود ندارد.

پس از فرو رفتن در دریای حکمت وابی سابی، نگاهم رفته رفته به ژاپن عوض شد. متوجه شدم به کاسه‌های ژاپنی همراه با شیفتگی نگاه می‌کنم و نه با بی‌تفاوتی، آن سان که وقتی جوان‌ترم بودم چنین نگاهی داشتم. همچنین از باغ‌ها، شعر، سفال‌گری، گل‌آرایی و معماری ژاپنی لذت بیشتری می‌بردم و ویش‌تر تحسین‌شان می‌کردم. تغییر در شیوه‌ی تفکر و طرز نگاهم فقط به این که چگونه ژاپن و چیزهای ژاپنی را می‌بینم محدود نمی‌شد. وقتی دوباره در اروپا مشغول سفر بودم، متوجه شدم علاقه‌ی تازه‌ای به تمامی انواع هنر و همین‌طور به مردم پیدا کرده‌ام؛ به سبک‌های مختلف زندگی و نیز به خانواده و دوستانم با تمامی نقص‌ها و کامل نبودن‌های شگفت‌انگیزشان. همه چیز برایم ارزش تازه‌ای پیدا کرده بود.